

Τα εξαπτέρυγα του εκσυγχρονισμού

Οι άνθρωποι που έγραψαν ιστορία στο πλευρό του κ. Σημίτη και η εξαφάνισή τους

Του Κ. Παλαιολόγου

Η νίκη-θρίλερ του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του Απριλίου του 2000 ήταν το απόγειο του λεγόμενου «εκσυγχρονισμού», της κίνησης που ονόμασε έτσι ο Κώστας Σημίτης και οι «σύντροφοί» του το 1996, όταν διαδέχθηκε τον Ανδρέα Παπανδρέου στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και την πρωθυπουργία.

Για οκτώ χρόνια, από το 1996 ως το 2004, η χώρα βρέθηκε σ' αυτό που σήμερα θα ονομάζαμε «εθνική ανάταση», ζώντας στιγμές όπως η ένταξη στην ΟΝΕ, η είσοδος της Κύπρου στην «αγκαλιά» της ευρωπαϊκής οικογένειας, τα μεγάλα έργα και οι υποδομές των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας. Ωστόσο, το ΠΑΣΟΚ πέρασε αρκετές φορές από σαράντα κύματα, καθώς πολλά στελέχη δεν είδαν ποτέ με καλό μάτι τον «εκσυγχρονισμό» και τα στελέχη που πλαισίωσαν τον κ. Σημίτη. Ο πυρήνας αυτών των στελεχών ενδεχομένως και να μην είχε καν ως τότε στενή σχέση με το ΠΑΣΟΚ, ενώ για πολλούς δεν είναι τυχαίο ότι επίσης οι περισσότεροι εξ αυτών των στελεχών έχουν σήμερα αποσυρθεί από το προσκήνιο.

Οι... διασωθέντες

Χαρακτηριστικό είναι πως από την πρώτη κυβέρνηση που συγκρότησε ο κ. Σημίτης το 1996 έχουν «διασωθεί» μόνον ο Θόδωρος Πάγκαλος, ο Ευάγγελος Βενιζέλος, ο Δημήτρης Ρέππας, ο Χάρης Καστανίδης, ο Μιχάλης Χρυσοχοϊδης και η Άννα Διαμαντοπούλου, όλοι τους στελέχη που υπήρξαν μεν τότε θιασώτες του «εκσυγχρονισμού», αλλά παρακολούθησαν τις εξελίξεις και προσαρμόστηκαν στις συνθήκες που επικράτησαν στο ΠΑΣΟΚ μετά το 2004 - υπουργός, άλλωστε, του κ. Σημίτη ήταν και ο σημερινός πρωθυπουργός, Γιώργος Παπανδρέου, του οποίου η σχέση με τον πρώην πρωθυπουργό επίσης έχει περάσει από σαράντα κύματα...

Για τα υπόλοιπα στελέχη, χαμπλόβαθμα και μη, έμεινε ιστορικός ένας χαρακτηρισμός που τους συνοδεύει ως σήμερα: τα λεγόμενα «εξαπτέρυγα του εκσυγχρονισμού». Άλλοτε στενοί συ-

νεργάτες του κ. Σημίτη, όπως ο Τάσος Μαντέλης, ο Θόδωρος Τσουκάτος, ο Σωκράτης Κοσμίδης, ο Γιώργος Πανταγιάς ή υπουργοί των κυβερνήσεών του, όπως ο Στέφανος Μανίκας, ο Νίκος Χριστοδουλάκης, ο Χρήστος Βερελής και ο Νίκος Μπίστης.

Η ομολογία

Ο Τάσος Μαντέλης - ο οποίος τάρaxe τα πολιτικά νερά με την ομολογία του για την υπόθεση Siemens - συνεργάστηκε με τον κ. Σημίτη στο υπουργείο Βιομηχανίας και αργότερα έγινε γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου και υπουργός Μεταφορών. Το 2004 απέτυχε να επανεκλεγεί στη Β' Αθήνας και βρέθηκε ως σύμβουλος ευρωπαϊκών προγραμμάτων σε πρώην σοβιετικές δημοκρατίες, κατοικώντας μόνιμα τα τελευταία χρόνια στο Αζερμπαϊτζάν - απ' όπου επέστρεψε πριν λίγες ημέρες στην Αθήνα και «έμπλεξε» με τη Siemens...

Ο Θόδωρος Τσουκάτος δεν είναι υπερβολή να πει κάποιος πως επί μακρόν χρονικό διάστημα λειτούργησε ως «νούμερο 2» μετά τον πρώην πρωθυπουργό. Δεξί χέρι του κ. Σημίτη στα οργανωτικά και κυρίως σε ό,τι είχε να κάνει με τα εσωκομματικά του ΠΑΣΟΚ, επονομαζόμενος και «στρατηγός», πλήρωσε το 2000

*Οι άλλοτε ισχυροί
του Μαξίμου
που γνώρισαν
την άνοδο,
την πώση και
έναν εξ αυτών
τη... χορηγία*

την υπερκινητική δραστηριότητά του και την ενέργειά του να μαζέψει στη Βουλή υπογραφές για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα χωρίς το «ΟΚ» του κ. Σημίτη. «Κόπηκε» από τα ψηφοδέλτια επί Παπανδρέου και διαγράφηκε από το ΠΑΣΟΚ το 2008, όταν κατέθεσε στη Δικαιοσύνη πως πήρε από τη Siemens 1 εκατ. μάρκα για τα ταμεία του κόμματος - ομολογία στην οποία εμμένει και σήμερα, παρά τις διαψεύσεις της Ιπποκράτους.

Πρωινός... καφές

Ο Γιώργος Πανταγιάς ήταν ο υπεύθυνος για τις σχέσεις του πρώην πρωθυπουργού με τα Μέσα Ενημέρωσης, ενώ συμμετείχε και στον «πρωινό καφέ» του Μαξίμου, επηρεάζοντας - ως λέγεται - σε μεγάλο βαθμό τις

αποφάσεις του κ. Σημίτη. Το ίδιο συνέβαινε και με τον τότε υπουργό Επικρατείας, Στέφανο Μανίκα, ο οποίος υποχρεώθηκε σε παραίτηση εξαιτίας δημοσιευμάτων για τις χρηματοπιστωτικές του συναλλαγές. Την ίδια τύχη είχε και ο Μιχάλης Νεονάκης, μέλος του Εκτελεστικού Γραφείου του ΠΑΣΟΚ και στενός συνεργάτης του πρώην πρωθυπουργού, ο οποίος στη συνέχεια «κόπηκε» από τα ψηφοδέλτια του ΠΑΣΟΚ στο Ρέθυμνο.

Ο Γιώργος Πασχαλίδης διατέλεσε για μεγάλο χρονικό διάστημα υπουργός παρά τω πρωθυπουργό και υπουργός Ναυτιλίας και Μακεδονίας-Θράκης, όντας ένας από τους πιο στενούς συνεργάτες του πρώην πρωθυπουργού. Ήταν θύμα της περίφημης υπόθεσης των λευκών ψηφοδελτίων και της απόφασης του Εκλογοδικείου, που του αφαίρεσε το 2005 την έδρα στην Πέλλα, δίνοντάς την (με καραμπόλες) στο θείο του τότε πρωθυπουργού, Αχιλλέα Καραμανλή. Έκτοτε, αποσύρθηκε από το προσκήνιο.

Η εποχή ΟΝΕ

Ο Νίκος Χριστοδουλάκης υπήρξε «τσάφος της οικονομίας» μετά την ένταξη στην ΟΝΕ, καθώς ο κ. Σημίτης τον επιστράτευσε ως εξωκοινοβουλευτικό από το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο,

όπου δίδασκε, αλλά στη συνέχεια δεν κατάφερε καν να εκλεγεί βουλευτής στα Χανιά και τα παράτησε. Αντιθέτως, ο Χρήστος Βερελής (υπουργός ΠΕΧΩΔΕ και Μεταφορών επί Σημίτη) αποφάσισε από μόνος του να αποσυρθεί πέρυσσι το Μάιο, θέλοντας έτσι να δηλώσει «καθαρός» για την υπόθεση Siemens - για την οποία επίσης κατηγορήθηκε από ορισμένους. Επιχείρησε να επανакάμψει, θέτοντας εαυτόν στη διάθεση του κ. Παπανδρέου, αλλά «κόπηκε» από τα ψηφοδέλτια. Τουναντίον, στα ψηφοδέλτια ήταν ο Νίκος Μπίστης, ο οποίος παραμένει μέλος του Πολιτικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ, αλλά όχι βουλευτής. Είχε αποχωρήσει από τον Συνασπισμό και ο κ. Σημίτης τον διόρισε εξωκοινοβουλευτικό υφυπουργό Εσωτερικών το 2003, στις προσπάθειες του πρώην πρωθυπουργού για τη «μεγάλη Κεντροαριστερά», όπως λεγόταν τότε.

Τέλος, ο γραμματέας του υπουργικού συμβουλίου επί πρωθυπουργίας Σημίτη, Σωκράτης Κοσμίδης - ο οποίος ήταν επιλογή του πρώην πρωθυπουργού για το ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ το 2004 - έχει αποσυρθεί από την ενεργό πολιτική και ασχολείται με τον όμιλο των εκσυγχρονιστών, τον γνωστό ΟΠΕΚ.